

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за руйнування та знищення нерухомої культурної спадщини і порушення традиційного характеру середовища»

Чинна редакція	Редакція з урахуванням пропонованих змін
Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25-26, ст. 131)	
Стаття 96-3. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру.	Стаття 96-3. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру.
1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є: 1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368 3, частинах першій і другій статті 368 4, статтях 369 і 369 2 цього Кодексу; 2) незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368 3, частинах першій і другій статті 368 4, статтях 369 і 369 2 цього Кодексу; 3) вчинення її уповноваженою особою від імені юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 258 - 258 5 цього Кодексу;	1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є: 1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368³, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369 і 369² цього Кодексу; 2) незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення будь-якого із злочинів, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368 3, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369 і 369² цього Кодексу; 3) вчинення її уповноваженою особою від імені юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених у частинах п'ятій - сьомій статті 197-1, статтях 258 - 258⁵ цього Кодексу; 4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями

4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 1, статтями 160, 260, 262, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу. Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи. 2. Злочини, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 1, статтями 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368 3, частинами першою і другою статті 368 4, статтями 369, 369 2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.	109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 ¹, статтями 160, 260, 262, 298, 298-1, 298-2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу. Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи. 2. Злочини, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159 1, статтями 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368 3, частинами першою і другою статті 368 4, статтями 369, 369 2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.
Стаття 197-1. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво.	Стаття 197-1. Самовільне зайняття земельної ділянки та самочинне будівництво.
1. Самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику, - карається штрафом від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.	1. Самовільне зайняття земельної ділянки, яким завдано значної шкоди її законному володільцю або власнику, - карається штрафом від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців.

2. Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, - карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років. 3. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині першій цієї статті, - карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 4. Самовільне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині другій цієї статті, або вчинене особою, раніше судимою за такий саме злочин або злочин, передбачений частиною третьою цієї статті, - карається позбавленням волі на строк від одного до трьох років. відсутня норма	2. Самовільне зайняття земельної ділянки, вчинене особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або групою осіб, або щодо земельних ділянок особливо цінних земель, земель в охоронних зонах, зонах санітарної охорони, санітарно-захисних зонах чи зонах особливого режиму використання земель, - карається обмеженням волі на строк від двох до чотирьох років або позбавленням волі на строк до двох років. 3. Самочинне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині першій цієї статті, - карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років. 4. Самочинне будівництво будівель або споруд на самовільно зайнятій земельній ділянці, зазначеній у частині другій цієї статті, або вчинене особою, раніше судимою за такий саме злочин або злочин, передбачений частиною третьою цієї статті, - карається позбавленням волі на строк від одного до трьох років. 5. Самочинне будівництво будівель або споруд в історичному ареалі історичних населених місць; -
---	--

Примітка. Відповідно до цієї статті шкода, передбачена частиною першою цієї статті, визнається значною, якщо вона у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.	карається штрафом від ста тисяч до двохсот тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років. 6. Самочинне будівництво будівель або споруд на території історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території, об'єкта всесвітньої спадщини або в його буферній зоні; - карається штрафом від двохсот тисяч до трьохсот тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років. 7. Дії, передбачені частиною п'ятою та шостою цієї статті, якщо вони вчинені повторно; - карається штрафом від трьохсот тисяч до п'ятисот тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від одного до п'яти років. Примітка. Відповідно до цієї статті шкода, передбачена частиною першою цієї статті, визнається значною, якщо вона у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.
Кодекси України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1984 р., додаток до № 51, ст.1122)	
Стаття 92. Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини.	Стаття 92. Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини.

Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини:

ухилення від підписання охоронних договорів на пам'ятки культурної спадщини;

порушення режиму використання пам'ятки культурної спадщини;

порушення режиму історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території;

проведення ремонтних, реставраційних, реабілітаційних робіт на пам'ятці культурної спадщини, зміна призначення пам'ятки культурної спадщини, її частин та елементів, здійснення написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні без письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини;

ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини:

ухилення власника щойно виявленого об'єкта культурної спадщини чи пам'ятки від укладення та/або підписання охоронного договору;

порушення режиму використання пам'ятки культурної спадщини, режиму використання території пам'ятки, її зони охорони;

порушення режиму використання історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території, його зони охорони;

розміщення реклами та вивісок на пам'ятках культурної спадщини, в буферних зонах об'єктів всесвітньої спадщини, в історичних ареалах та зонах охорони пам'яток з порушенням вимог, визначених Законом України «Про охорону культурної спадщини»;

неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єкти культурної спадщини,

ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і

	музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України; проведення будь-яких робіт з порушенням вимог Закону України «Про охорону культурної спадщини» на щойно виявленому об'єкті культурної спадщини, пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, в межах зон охорони; недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами - тягне за собою накладення штрафу на громадян від тисячі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – десять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення за одне з правопорушень, зазначених у частині першій цієї статті, - тягнуть за собою накладення штрафу від десяти тисяч до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Стаття 188-33. Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини.	Стаття 188-33. Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини.
<u>Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини щодо усунення порушень</u>	Невиконання законних рішень органів охорони культурної спадщини, вимог посадових осіб органів охорони

<u>вимог законодавства про охорону культурної спадщини або створення перешкод для їх діяльності -</u> <u>тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</u> <u>Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -</u> <u>тягнуть за собою накладення штрафу від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</u>	культурної спадщини, або створення перешкод для їх діяльності - тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі тридцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, - тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі шістдесяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Стаття 218. Адміністративні комісії.	Стаття 218. Адміністративні комісії.
Адміністративні комісії при виконавчих органах міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 45, 46, <u>92</u>, 99, 103-1 - 104-1, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 138, 141, 142, 149-152, частинами першою та другою статті 152-1, частиною першою статті 154, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, статтею 181-1, частиною першою статті 182, статтями 183, 185-12, 186, 186-1, 189, 189-1, 212-1 цього Кодексу.	Адміністративні комісії при виконавчих органах міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 45, 46, 99, 103-1 - 104-1, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 138, 141, 142, 149-152, частинами першою та другою статті 152-1, частиною першою статті 154, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, статтею 181-1, частиною першою статті 182, статтями 183, 185-12, 186, 186-1, 189, 189-1, 212-1 цього Кодексу.
Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені <u>статтею 92</u>, статтею 99 (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 103-1, 103-2, 104, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 141, 142, 150-152,	Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 99 (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 103-1, 103-2, 104, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 141, 142, 150-152, частинами першою

частинами першою та другою статті 152-1, статтями, 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186, 186-1, 212-1 цього Кодексу.	та другою статті 152-1, статтями, 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186, 186-1, 212-1 цього Кодексу.
Стаття 219. Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад.	Стаття 219. Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад.
Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені <u>статтями 92, 99</u> (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 104, 141, 142, 152, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186-1, 197, 198.	Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені <u>статтею 99</u> (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 104, 141, 142, 152, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186-1, 197, 198.
Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді).	Стаття 221. Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді).
Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, частинами другою, четвертою	Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 90, 91, 92-1, статтями 98, 101-103, частиною першою статті

та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 90, 91, 92-1, статтями 98, 101-103, частиною першою статті 106-1, статтями 106-2, 107-1, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2, 122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-18, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185-11, 185-13, 186-5 - 186-7, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, **188-33**, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-2, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-21 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.

106-1, статтями 106-2, 107-1, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2, 122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-18, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 184 - 185-11, 185-13, 186-5 - 186-7, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-2, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-21 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.

Відсутня стаття	Стаття 244-24. Органи охорони культурної спадщини.
	1. Органи охорони культурної спадщини розглядають справи про адміністративні правопорушення за порушення законодавства про охорону культурної спадщини та невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини (статті 92, 188-³³). 2. Від імені органів охорони культурної спадщини розгляд справи про адміністративні правопорушення та накладення адміністративних стягнень мають право: керівник, заступники керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини; керівник, заступник керівника органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим; голова, заступники голови обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій; керівник, заступник керівника спеціального виконавчого органу у сфері охорони культурної спадщини.
Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.	Стаття 255. Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.
У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в <u>статтях 218 - 221</u> цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати: 1) уповноважені на те посадові особи:	У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в <u>статтях 218 - 221</u> цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати: 1) уповноважені на те посадові особи:

органів внутрішніх справ (Національної поліції) (частина перша статті 44, статті 44⁻¹, 44⁻³, 46⁻¹, 46⁻², 51, 51⁻², 88⁻¹, 89, 92, частина перша статті 106⁻¹, стаття 106⁻², частини четверта, сьома - дев'ята статті 121, частина четверта і шоста статті 122, статті 122⁻², 122⁻⁴, 122⁻⁵, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина третя статті 126, частина четверта статті 127, статті 127⁻¹, 130, частина третя статті 133, стаття 135⁻¹, стаття 136 (про порушення на автомобільному транспорті), стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, частина восьма статті 152⁻¹, статті 154, 155, 155⁻²-156, частини перша - четверта статті 156⁻¹, статті 156⁻², 159, 160, 162, 162⁻³, частина перша статті 163⁻¹⁷, статті 164 - 164⁻¹¹, 164⁻¹⁵, 164⁻¹⁶, 165⁻¹, 165⁻², 166⁻¹⁴ - 166⁻¹⁸, 166⁻²⁷, 172⁻⁴ - 172⁻⁹ (за винятком правопорушень, вчинених службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище), 172⁻⁹⁻¹, 172⁻⁹⁻², 173 - 173⁻², 173⁻⁴, 174, стаття 175⁻¹ (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 176, 177, 178 - 181⁻¹, 182 - 183⁻¹, частини перша - третя, сьома статті 184, статті 184⁻¹ - 185⁻², 185⁻⁴ - 185⁻⁹, 186, 186⁻¹, 186⁻³, 186⁻⁵ - 187, 188⁻²⁸, 188⁻⁴⁷, 189 - 195⁻⁶, статті 204⁻¹, 206⁻¹, 212⁻⁶, 212⁻⁷, 212⁻⁸, 212⁻¹⁰, 212⁻¹², 212⁻¹³, 212⁻¹⁴, 212⁻¹⁹, 212⁻²⁰);

органів державного нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки (статті 164, 183, 188⁻¹⁶);

органів охорони здоров'я (статті 44⁻³, 45, 46, 46⁻², стаття 183 - щодо завідомо неправдивого виклику швидкої медичної допомоги);

органів внутрішніх справ (Національної поліції) (частина перша статті 44, статті 44⁻¹, 44⁻³, 46⁻¹, 46⁻², 51, 51⁻², 88⁻¹, 89, 92, частина перша статті 106⁻¹, стаття 106⁻², частини четверта, сьома - дев'ята статті 121, частина четверта і шоста статті 122, статті 122⁻², 122⁻⁴, 122⁻⁵, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина третя статті 126, частина четверта статті 127, статті 127⁻¹, 130, частина третя статті 133, стаття 135⁻¹, стаття 136 (про порушення на автомобільному транспорті), стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, частина восьма статті 152⁻¹, статті 154, 155, 155⁻²-156, частини перша - четверта статті 156⁻¹, статті 156⁻², 159, 160, 162, 162⁻³, частина перша статті 163⁻¹⁷, статті 164 - 164⁻¹¹, 164⁻¹⁵, 164⁻¹⁶, 165⁻¹, 165⁻², 166⁻¹⁴ - 166⁻¹⁸, 166⁻²⁷, 172⁻⁴ - 172⁻⁹ (за винятком правопорушень, вчинених службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище), 172⁻⁹⁻¹, 172⁻⁹⁻², 173 - 173⁻², 173⁻⁴, 174, стаття 175⁻¹ (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 176, 177, 178 - 181⁻¹, 182 - 183⁻¹, частини перша - третя, сьома статті 184, статті 184⁻¹ - 185⁻², 185⁻⁴ - 185⁻⁹, 186, 186⁻¹, 186⁻³, 186⁻⁵ - 187, 188⁻²⁸, 188⁻⁴⁷, 189 - 195⁻⁶, статті 204⁻¹, 206⁻¹, 212⁻⁶, 212⁻⁷, 212⁻⁸, 212⁻¹⁰, 212⁻¹², 212⁻¹³, 212⁻¹⁴, 212⁻¹⁹, 212⁻²⁰);

органів державного нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки (статті 164, 183, 188⁻¹⁶);

органів охорони здоров'я (статті 44⁻³, 45, 46, 46⁻², стаття 183 - щодо завідомо неправдивого виклику швидкої медичної допомоги);

<u>органів охорони культурної спадщини (статті 92, 188-33);</u> <u>адміністрацій історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій (стаття 92);</u> ... 9) представники громадських організацій або органів громадської самодіяльності: член громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону (статті <u>92, 148, 152, 154, 160, 175⁻¹, 179, 185⁻⁷, 186⁻², 186⁻⁴</u>); члени громадських організацій осіб з інвалідністю (частини друга, <u>третя і четверта статті 152⁻¹</u>); <u>громадський інспектор Українського товариства охорони пам'яток історії та культури (стаття 92);</u>	центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, спеціального виконавчого органу у сфері охорони культурної спадщини (статті 92, 188-33); виключити; ... громадські інспектори з охорони культурної спадщини (стаття 92);
II. Прикінцеві положення	
Законі України «Про охорону культурної спадщини»	

(Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 39, ст. 333; 2005 р., № 5, ст. 114; 2007 р., № 33, ст. 440; 2009 р., № 8, ст. 105; 2011 р., № 4, ст. 22, № 32, ст. 316, № 34, ст. 343; 2013 р., 40, ст.535; 2014 р., № 14, ст. 248, № 22, ст. 816; 2015 р., № 21, ст.133; 2016 р., № 10, ст.103)

Стаття 8. Залучення фахівців та населення до охорони культурної спадщини.	Стаття 8. Громадський контроль у сфері охорони культурної спадщини.
1. Органи охорони культурної спадщини можуть залучати до роботи за їхньою згодою досвідчених фахівців у сфері охорони культурної спадщини, а також громадян на правах громадських інспекторів для спостереження за станом зберігання та використання пам'яток, їхніх територій і зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць. 2. Органи охорони культурної спадщини можуть винагороджувати залучуваних фахівців та громадян на правах громадських інспекторів, а також відшкодовувати їм витрати, пов'язані з виконанням доручень щодо охорони культурної спадщини, за рахунок коштів, призначених для фінансування охорони культурної спадщини в порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.	1. Громадський контроль у сфері охорони культурної спадщини здійснюють громадські інспектори з охорони культурної спадщини з метою спостереження за станом зберігання та використання пам'яток, їхніх територій, охоронюваних археологічних територій, збереження традиційного характеру середовища зон охорони, історичних ареалів населених місць згідно з Положенням про громадський контроль, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. Громадські інспектори з охорони культурної спадщини: а) беруть участь у проведенні спільно з посадовими особами відповідних органів охорони культурної спадщини моніторингу; б) складають акти візуального обстеження об'єкта контролю; в) повідомляють про факти порушень законодавства про охорону культурної спадщини через електронний кабінет користувача електронної системи відповідно до Положення про громадський контроль.

Стаття 43. Кримінальна відповідальність за незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини.	Стаття 43. Відповідальність за правопорушення у сфері охорони культурної спадщини.
За незаконне проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт на об'єкті археологічної спадщини, а також за умисне незаконне знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини чи їх частин винні особи притягаються до кримінальної відповідальності відповідно до закону.	1. За вчинення правопорушень у сфері охорони культурної спадщини винні особи притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку. У разі вчинення від імені та в інтересах юридичної особи її уповноваженою особою злочину самостійно або у співучасті до юридичної особи у випадках, визначених Кримінальним кодексом України, застосовуються заходи кримінально-правового характеру.
Стаття 44. Відповідальність юридичних осіб за порушення законодавства про охорону культурної спадщини.	Стаття 44. Відповідальність юридичних осіб за порушення законодавства про охорону культурної спадщини.
<u>Відповідний орган охорони культурної спадщини накладає на юридичну особу, яка є власником або уповноваженим ним органом чи замовником робіт, такі фінансові санкції:</u> <u>за проведення будь-яких незаконних робіт, що можуть завдати або завдали шкоди пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, охоронним зонам, історичним ареалам населених місць, - у розмірі від тисячі до</u>	Юридична особа, яка є власником пам'ятки (її частини)/щойно виявленого об'єкта культурної спадщини або уповноважений ним орган, замовник робіт, притягається до відповідальності за такі порушення законодавства про охорону культурної спадщини: 1) ухилення від укладання та/або підписання охоронного договору або порушення режиму використання пам'ятки, - тягне за собою накладення штрафу у розмірі

десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами, умисне доведення їх до стану руйнації - у розмірі від тисячі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за вчинення дій, передбачених абзацами другим і третім цієї частини, щодо об'єкта всесвітньої спадщини, його території, буферної зони - у розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за неподання, несвоєчасне подання або подання явно недостовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єкти культурної спадщини - у розмірі від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за ухилення власника пам'ятки або уповноваженого ним органу від підписання охоронного договору або за порушення ним режиму використання пам'ятки - у розмірі від ста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

за невиконання припису органів охорони культурної спадщини - у розмірі від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) порушення режиму використання історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території, – тягне за собою накладення штрафу у розмірі тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

3) неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єкти культурної спадщини, - тягне за собою накладення штрафу у розмірі тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

4) проведення будь-яких робіт із порушенням вимог цього Закону на щойно виявленому об'єкті культурної спадщини, пам'ятці, її території, охоронюваній археологічній території, в межах зон охорони, - тягне за собою накладення штрафу у розмірі сто тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) недодержання вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами, тягне за собою накладення штрафу у розмірі тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

6) розміщення реклами та вивісок на пам'ятках культурної спадщини, в буферних зонах об'єктів всесвітньої

<u>Рішення органу охорони культурної спадщини про застосування фінансових санкцій може бути оскаржено до суду.</u> <u>Фінансові санкції, накладені органом охорони культурної спадщини, стягуються у встановленому законом порядку.</u>	спадщини, в історичних ареалах та зонах охорони пам'яток з порушенням вимог, визначених цим Законом, - тягне за собою накладення штрафу у розмірі сто тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; 7) вчинення дій, передбачених абзацами другим - сьомим цієї статті повторно у подвійному розмірі штрафу, встановленому за відповідне правопорушення абзацами другим - сьомим цієї статті, 8) невиконання припису або розпорядження органів охорони культурної спадщини - тягне за собою накладення штрафу у розмірі сто тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Стаття 45. Порядок застосування фінансових санкцій за порушення законодавства про охорону культурної спадщини.	Стаття 45. Порядок притягнення до відповідальності за порушення законодавства про охорону культурної спадщини.
<u>Фінансові санкції, передбачені статтею 44 цього Закону, накладаються керівником, заступниками керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, головою чи заступником голови обласної, районної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, головою чи заступником голови відповідної місцевої ради після розгляду матеріалів, які засвідчують факт правопорушення.</u> <u>Про вчинення правопорушення, зазначеного у статті 44 цього Закону, особою, уповноваженою органом охорони</u>	1. Справи про правопорушення законодавства про охорону культурної спадщини розглядаються: спеціальним виконавчим органом у сфері охорони культурної спадщини; органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольською міською державною адміністрацією - у разі відсутності за місцем вчинення правопорушення спеціального виконавчого органу у сфері охорони культурної спадщини; центральною виконавчою владою, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) – у разі якщо порушення вчинено на території

культурної спадщини, складається акт. Керівник юридичної особи, стосовно якої складено акт, протягом трьох днів з моменту отримання акта може подати письмові пояснення до нього. Акт разом з іншими документами, що стосуються справи, у десятиденний термін з моменту складення акта надсилається посадовій особі, яка має право накладати фінансові санкції.

Рішення про накладення фінансових санкцій приймається протягом 10 днів після отримання документів, зазначених у частині другій цієї статті. Рішення про накладення фінансових санкцій оформлюється постановою, що надсилається юридичній особі, на яку накладено фінансові санкції.

Кошти, одержані у вигляді стягнень, передбачених у статті 44 цього Закону, зараховуються до спеціального фонду відповідного бюджету.

об'єкта всесвітньої спадщини, буферної зони чи історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території.

За результатами розгляду справи про правопорушення законодавства про охорону культурної спадщини керівником чи заступником керівника відповідного органу охорони культурної спадщини виноситься постанова.

2. Штраф може бути накладено на юридичну особу, порушника законодавства про охорону культурної спадщини, протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше як через три роки з дня його вчинення.

3. У разі вчинення юридичною особою двох або більше правопорушень штрафи накладаються за кожне вчинене правопорушення окремо.

4. Підставою для розгляду справи про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини, які зазначені у статті 44 цього Закону, є акт про правопорушення.

5. Акт про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини мають право складати уповноважені посадові особи органу охорони культурної спадщини.

6. Справа про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини розглядається в п'ятнадцятиденний строк з дня складання акту про правопорушення.

7. Штраф сплачується не пізніше п'ятнадцяти днів з дня вручення або отримання юридичною особою, порушником законодавства про охорону культурної спадщини, копії постанови відповідного уповноваженого органу.

Штраф сплачується через електронний кабінет електронної системи.

	8. У разі якщо штраф не сплачено у строки, встановлені частиною сьомою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється органами державної виконавчої служби (державними виконавцями) в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження". 9. Постанову у справі про правопорушення у сфері охорони культурної спадщини може бути оскаржено в судовому порядку.
Стаття 46. Адміністративна відповідальність за порушення вимог цього Закону.	Стаття 46. Адміністративна відповідальність за порушення вимог цього Закону.
<u>1. За ухилення від підписання охоронних договорів на пам'ятки, порушення режиму використання пам'ятки, порушення режиму історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території, проведення ремонтних, реставраційних, реабілітаційних робіт на пам'ятці, зміну призначення пам'ятки, її частин та елементів, здійснення написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні без письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини, ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України, а також за невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини щодо усунення порушень вимог законодавства про охорону</u>	Винні особи притягаються до адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері охорони культурної спадщини відповідно до положень Кодексу України про адміністративні правопорушення.

<u>культурної спадщини або створення перешкод для їх діяльності винні особи притягаються до адміністративної відповідальності відповідно до закону.</u> <u>4. Провадження у справах про адміністративні правопорушення здійснюється відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.</u>	
Стаття 47. Відшкодування шкоди.	Стаття 47. Відшкодування шкоди.
1. Застосування фінансових санкцій, адміністративних стягнень або кримінального покарання не звільняє винного від обов'язку відшкодувати шкоду, завдану власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією. 2. Шкода, завдана власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією, відшкодовується відповідно до закону. <u>3. Юридичні і фізичні особи, які завдали шкоди пам'яткам, їхнім територіям (у тому числі незаконним будівництвом), зобов'язані відновити пам'ятки та їхні території, а якщо відновлення неможливе - відшкодувати шкоду відповідно до закону.</u>	1. Застосування фінансових санкцій, адміністративних стягнень або кримінального покарання не звільняє винного від обов'язку відшкодувати шкоду, завдану власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією. 2. Шкода, завдана власникові пам'ятки або уповноваженому ним органів, особі, яка набула права володіння, користування чи управління пам'яткою, охоронюваною археологічною територією, відшкодовується відповідно до закону. 3. Юридичні і фізичні особи, до яких застосовані фінансові санкції чи притягнуті до адміністративної, кримінальної відповідальності за незаконні роботи на об'єктах культурної спадщини, пам'ятках, об'єктах всесвітньої спадщини та інших територіях, які мають спеціальні режими використання згідно цього Закону, зобов'язані відновити пам'ятку та традиційний характер середовища і знести самочинно збудований об'єкт.

У разі якщо особа в установлений строк добровільно не виконала вимоги органу охорони культурної спадщини щодо відновлення пам'ятки та традиційного характеру середовища і знесення самочинно збудованого об'єкта, орган охорони культурної спадщини подає позов до суду про відновлення пам'ятки та традиційного характеру середовища і знесення самочинно збудованого об'єкта та компенсацію витрат, пов'язаних з цим.

За рішенням суду пам'ятка та традиційний характер середовища підлягає відновленню, а самочинно збудований об'єкт підлягає знесенню з компенсацією витрат, пов'язаних із цим, за рахунок особи, яка здійснила (здійснює) таке самочинне будівництво.

Народні депутати України